

være tilstede, og Andre ere i de allerfleste Tilfælde, hvor Henrettelsen foregaar i et Fængsel, ikke forpligtede til at være tilstede. Det er det Hele. Men disse To skulle utvivlsomt ogsaa være tilstede, om det er den allerhemmeligste Henrettelse, der foregaar. Det kan ikke være indskrænket Offentlighed. Nogle maa jo altid være tilstede, thi man kan ikke lade den Dødsdømte selv gaa hen og bruge Guillotinen eller lade Starpreteren sige til ham: Nu er Du færdig. Jeg kan ikke se rettere, end at i de allerfleste Tilfælde ere efter de Herrers Forslag ikke Flere end de to forpligtede Embedsmænd tilstede. (Th. Nielsen: De Militære!). De Militære skulle staa udenfor. Men Politimesteren er jo i Regelen den, der efter vor nuværende Retsordning har ledet Forundersøgelsen, skaffet Betjendelsen tilstede, paa hvilken Maade det nu er sket, dømt den Paagjældende ved Underinstans og haat alle disse Gjenordninger med ham. Og vel have vi 3 Indtægter; men jeg antager, at ingen af de Dømmere, der se nærmere paa Sagen, ville se nærmere paa den Mand, som de dømme fra Livet. De se ham hverken i død eller levende Tilstand; de dømme efter Akterne, som tilveiebringes af den Politimester, der skal være den eneste juridiske Embedsmand, som skal være tilstede. Nu siger den ærede Ordfører: Vi have ogsaa sørget for, at andre naturlige Repræsentanter for Offentligheden skulle være tilstede; men hvem er det? Ja, der er Kommunalbestyrelsen paa Stedet. Men det er en Misforstaaelse. De have befalet, at der skal udstedes Billetter til dens Medlemmer, men ikke, at de skulle være tilstede. Tværtimod, den ærede Ordfører værger sig imod, at de skulle være tilstede, thi naar der er Tale om, at flere Kommunalbestyrelses-Medlemmer skulle være tilstede, siger han, at det er en Tortur at paalægge dem en saadan Tvang. Men hvorledes kan da Stedets Kommunalbestyrelse være en naturlig Repræsentant for Offentlighed og Naboledets Kommunalbestyrelse ikke ligesaa godt være det? Hvorfor bliver det en Tortur og en Tvang, at Delegerede fra Retsfredsens Kommunalbestyrelse skulle være tilstede? Vi paalægge jo Sogneraadene mange Ting, som ikke ere ligefrem kommunale. Vi paalægge f. Ex. baade Sogneraadenes og Amtsrådernes Medlemmer at være tilstede

ved Sæssionerne i Samfundets Interesse, og saaledes maa det selvfølgelig være i et Land, hvor vi arbeide paa at bruge private Kræfter til Statens Forsorg. Den ærede Ordfører forbigik, at jeg har ønsket samtlige Sognefogder i Retsfredsen tilstede. Hvorledes er Forholdet nu? Jeg har ikke set det nærmere efter; men det skulde undre mig meget, om det ikke efter den nuværende Lovgivning kan paalægges Sognefogderne at være tilstede ved en saadan Veilighed, saaledes at de kunne forpligtes dertil ved en Ordre af Politimesteren, og om ikke visse bestemte Mænd i Retsfredsen ligeledes kunne forpligtes efter Ordre. Selvfølgelig maa der være Straf for Undladelse. Naar der er gjort Indvending imod, at jeg kunde foretrække Justitsministerens Myndighed fremfor Politimesterens, saa vil jeg sige, at det kommer af, at Justitsministeren staar som vor ansvarlige Leder og Fuldbyrder af Loven. Enhver Justitsminister, der ikke gennemførte denne Lov efter dens Forudsætninger, kunde drages direkte til Ansvar for Rigsdagen; men at føre Ansvaret bort fra Justitsministeren over paa de respektive Politimestre, med hvem vi Intet have at gøre, er en fuldstændig Forringelse af Ansvaret netop for saadanne Tilfælde. Jeg vil jo imidlertid hverken have Justitsministerens eller Stortallets Forslag. Hvad Presdens Repræsentanter angaar, gaar jeg ikke ind paa dette, undtagen det bliver nærmere betegnet. "Presdens Repræsentanter" betyder, saaledes som det staar her, kun de Mænd, hvem Bladudgiverne ville give Billetter til den Forestilling, og der kan komme Mænd, som maasse aldrig før have skrevet en Linie i et Blad, og som kalde sig Presdens Repræsentanter ved denne Veilighed, fordi de have et Kort i Haanden. Og nu Ugebladene i Kjøbenhavn! Man kan undtage et enkelt politisk Ugeblad, udtrykkelig nævne det, og sige, at saa længe det bestaar, skal det have samme Ret som Dagbladene; men man kan ikke tage samtlige Ugeblade med. Deres Tal er jo legio. Skulde Enhver, der oversætter en Roman paa et halvt Ark Papir og sælger det paa Gaden, være en Presdens Repræsentant, som fikrede os, at Straffen fuldbyrdedes paa rette Maade, medens det skulde være en Tortur og Tvang, at man sendte Medlemmer af en Kommunalbestyrelse til at iagttage Straf-